

A decorative star with intricate cutouts, pinecones, and walnuts on a fur background. The star is the central focus, featuring a complex pattern of small stars and swirls. It is surrounded by several pinecones and walnuts, all resting on a soft, light-colored fur surface. The background is a warm, golden-brown color with a subtle bokeh effect from lights.

ИЗАЗОВ

Часопис ЈУ Средње школе „28. јуни“ Источно Сарајево

Број 34, јануар 2019

2019

Александра Ђорем

Ана Црњак

РЕДАКЦИЈА ЧАСОПИСА

Наталија Бадњар, проф.

*Данијела Мандић,
библиотекар*

Милева Мировић Танић, проф.

Не будимо исти. Будимо бољи!

САДРЖАЈ

О СВЕТОМ САВИ	4
ИСТОРИЈАТ ШКОЛЕ.....	5
ШКОЛА ДАНАС.....	5
ТУРИСТИЧКЕ РАЗГЛЕДНИЦЕ (ЕУОФ).....	6
ГАСТРОФОКУС	7
ГРАДИМО МОСТОВЕ НА БАЛКАНУ	8
ЈЕДАН СЛАТКИШ-ЈЕДНО ДИЈЕТЕ	11
НОВОГОДИШЊА ПРЕДСТАВА.....	12
ФОРУМ ИНОВАЦИЈА.....	12
ПОСЈЕТА ВРТИЉУ	13
МЛАДИ У ДИГИТАЛНОМ ДОБУ	14
МЕЂУНАРОДНА САРАДЊА	14
БОЉЕ СПИЈЕЧИТИ НЕГО ЛИЈЕЧИТИ.....	15
У РАЗГОВОРУ СА ИГОРОМ.....	15
ИНТЕРВЈУ СА БУЈАКОМ.....	17
ЗАШТО ОСТАТИ ОВДЈЕ?	19
ИЗ УГЛА СЕДАМНАЕСТОГОДИШЊАКИЊЕ	20
БАЛКАН У ОЧИМА НАШЕ АЊЕЛЕ.....	21
БИЗАРНЕ СТВАРИ ИЗ ПРОШЛОСТИ КОЈЕ ДАНАС СМАТРАМО НОРМАЛНИМ	22
ГЕОГРАФСКЕ ЗАНИМЉИВОСТИ	23
КО ЈЕ ПРВИ ОКИТИО ЈЕЛКУ, А КО СЛАВИО НОВУ ГОДИНУ?	23
ПРОБЛЕМИ ИНТЕЛИГЕНТНИХ ЉУДИ.....	24
БАЈКА КОЈА КРИЈЕ ЛЕКЦИЈУ ИЗ ПСИХОЛОГИЈЕ.....	26
ОСКАР 2018.....	27
ИВО АНДРИЋ	28

О СВЕТОМ САВИ

Свети Сава, рођен као Растко Немањић, је рашки племић, светогорски монах, игуман манастира Студеница, просвјетитељ, књижевник, дипломата и први архиепископ аутокефалне Српске православне цркве. Сматра се једном од најзначајнијих личности српске историје и оснивачем српске цркве која га слави као свеца. Рођен је између 1169. и 1175. године у мјесту Рас које се налази у близини Новог Пазара, а преминуо је 12. или 14. јануара 1236. године (по јулијанском календару) у Трнову, у Бугарском царству, при повратку са ходочашћа у Јерусалиму.

Ана и Немања су жељно ишчекивали треће дјете због чега им је Растко био веома драг. Када је имао 15 година, отац му је повјерио област Захумље да њиме управља. Стекао је солидно образовање читајући црквене књиге. Двије године касније, родитељи су хтјели да га ожене, али Растко је имао другачије планове. Много је размишљао о Богу и упознао је калуђере који су му причали о животу у Светој Гори.

Питао је оца да оде у лов на јелене, али умјесто тога, са духовником и неколико вјерних слуга је побјегао на Атон. Када су схватили да га нема, сви на двору су били веома забринути. Стефан Немања је посумњао да је побјегао са Светогорцем због чега је послао војводу и војнике да му врате сина. Међутим, неки сматрају да се иза овог Растковог чина крију рационални политички разлози чији је циљ био стварање самосталне српске цркве као стуба српске државе и династије Немањића.

➤ Неке од мудрости Светог Саве су: „Волимо да ви свагда имате мир и љубав један према другоме, и умјесто гнева научите се: „Благослови и опрости, брате!“

➤ „У кротости примите ову ријеч која може спасти душе ваше. Будите творци ријечи, а не само читаоци, помишљајући у себи да који слуша ријечи и не чини што је заповијеђено њима, такав је сличан човјеку који гледа лице своје у зрцалу: јер позна се, и отиде, и одмах заборави какав је био.“

➤ „Нити користи исправност живота без праве и просвјетлене вјере у Бога, нити нас право исповједање вјере без добрих дјела може извести пред Господа, него треба имати обоје.“

➤ „Пресијецимо и избор воље, као што код многих искорјењујемо неситост, и учимо вас да малим и потребним будете задовољни.“

➤ „Нека се повинује новодошавши ономе који је прије дошао, неписмени писменоме, неуки образованоме и млађи старијем.“

➤ „Немојте, о чеда и браћо, никада да поштујемо оно што шкоди, а да обилазимо оно што спасава.“

➤ „Нека се не унесе ова зла и проклета ријеч: моје и твоје, веће и мање.“

ИСТОРИЈАТ ШКОЛЕ

ЈУ Средња школа "28. јуни" почиње са радом у септембру 1993. године на два локалитета општине Српско Ново Сарајево и то у учионицама Основне школе "Бане Шурбат" на Грбавици и у учионицама Електротехничког факултета у Лукавици као Средња школа Ново Сарајево.

Министарство образовања, науке и културе Републике Српске је 1. 9. 1993. године је издало Рјешење којим је утврђено да су испуњени услови за оснивање Средње школе Ново Сарајево.

Школске 1993/94. године уписано је 230

ученика у пет образовних струка:

- Гимназија
- Електротехника
- Машинство
- Економско-комерцијална струка
- Здравствена струка.

Те године обезбијеђени су просторни и кадровски услови за рад. Формирано је десет одјељењења, а прво Наставничко вијеће бројало је 50 професора.

ШКОЛА ДАНАС

ЈУ Средња школа „28. јуни“ данас броји око 47 професора подијељених у неколико струка. Кроз године које су иза нас школа је промијенила образовне профиле у складу са временом. Данас у школи може да се пронађе такође пет различитих струка:

- Туризам и угоститељство
- Електротехника
- Машинство
- Саобраћај
- Остале дјелатности.

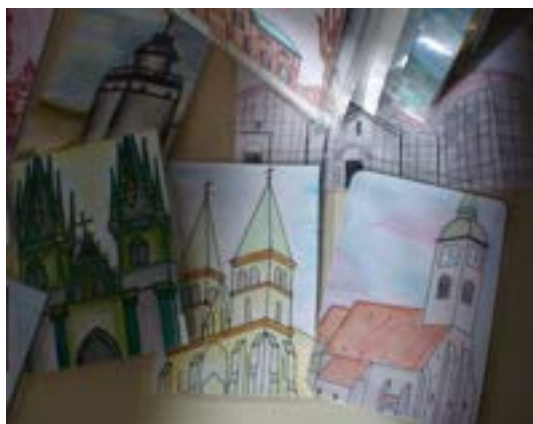
Школа данас броји 500 ученика, који су распоређени у двије смјене, прва и друга.

У школској 2018/19. години запажена је огромна заинтересованост за нашу школу и образовне профиле. Наравно, на томе нећемо стати, заједно са професорима и наставним особљем потрудићемо се да ова школа буде отворена за било какву врсту сарадње и подизање њеног социјалног нивоа!

ТУРИСТИЧКЕ РАЗГЛЕДНИЦЕ (EYOF)

Послије 35 година олимпијски пламен долази у Сарајево, а 365 дана након презентације коју су чланови секције Туристички потрошач, уз подршку чланова секције Предузетништво, организовали у част највећег предстојећег спортског олимпијског фестивала за младе EYOF 2019, чији су домаћини Сарајево и Источно Сарајево, поново је одржана презентација посвећена овом великом догађају.

Овај пут наши ученици су, заједно са професорицом Миланком Михајловић, представили туристичке разгледнице, које су сами креирали и којима ће дочекати вршњаке из 50 европских земаља. За туристичке разгледнице које су представили јединствено кажу да су њихов туристички производ, а уједно и начин да се докажу на предстојећем

фестивалу спорта младих и највећој спортској манифестацији која Босну и Херцеговину очекује у наредној години.

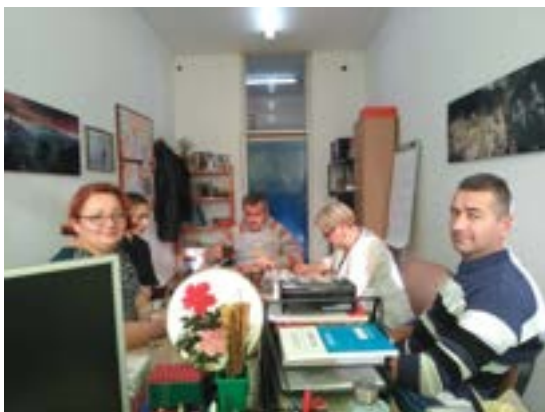
Како кажу, четири разгледнице са мотивима земље учеснице и једном земље домаћина биће запаковане у стилизованим, ручно израђеним ковертама. Организатори ове велике спортске приредбе истакли су да је за сада најављено 1812 учесника, односно 1054 учесника и чланови делегација, да су пријављена 1804 волонтера, који су једна од најбитнијих карика у организацији оваквих догађаја. Спортска надметања ће се одвијати на осам борилишта, а церемонија отварања је заказана за 9. фебруар на стадиону Кошево, док ће затварање бити уприличено у Источном Сарајеву.

Уједно, наши ученици ће имати прилику и да као волонтери присуствују једном од највећих манифестација у Босни и Херцеговини посљедњих 30 година!

ГАСТРОФОКУС

Представници општине Источно Ново Сарајево, партнерских угоститељских објеката Средњошколског центра "28. јуни" Источно Ново Сарајево и Градске развојне агенције Источно Сарајево потписали су данас меморандум о сарадњи на пројекту "Гастрофокус" вриједности око 40.000 КМ.

Директор Развојне агенције Источно Сарајево Младенка Пандуревић истакла је да се пројекат "Гастрофокус" реализује у оквиру програма "Прилика плус" који подржава Влада Швајцарске, спроводи Републичка агенција за развој малих и средњих предузећа, а партнер у пројекту је Градска развојна агенција Источно Сарајево.

Пандуревићева је истакла да је циљ пројекта унапређење услова за извођење практичне наставе за занимање кулинарски техничар у Средња школа "28. јуни", како у школском

кабинету тако и у реалним условима на радном мјесту у партнерским угоститељским објектима.

"Кроз овај пројекат обезбједили смо 35.000 КМ за опремање школског кабинета који ће служити за обављање практичне наставе у школи, док ће ученици дио практичне наставе обављати и у предузећима", рекла је она.

Директор Средње школе "28. јуни" Борис Брајовић истакао је да ће средства бити утрошена за реконструкцију кабинета за практичну наставу, који је већ прилично застарио.

"Почећемо од замјене плочица, набавке бијеле технике, сућа и свега што је потребно да по стандардима има један кабинет", истакао је Брајовић и додао да ће до краја године добити најсавременији кабинет за извођење практичне наставе.

Према његовим ријечима, битно је да се и привреда укључује у ове активности јер ће ученици дио практичне наставе изводити у ресторанима и предузећима и на тај начин ће се унаприједити настава до квалитета који се жели постићи.

ГРАДИМО МОСТОВЕ НА БАЛКАНУ

Пројекат „Градимо мостове на Балкану“ (*Building Bridges for Balkans*), подржан од стране Регионале канцеларије за сарадњу младих - *RYCO*, омогућио је пет мјесеци међусобне сарадње ученика и професора из Скопља, Београда и Источног Сарајева који су кроз радионице и креативан рад, дружења и размјену искустава посјете поменутих градовима имали прилику да дају своје приједлоге и идеје како ширити толеранцију, спречавати говор мржње и учинити живот у региону квалитетнијим и бољим за генерације које долазе.

Прва станица на том путу било је Источно Сарајево, гдје смо са задовољством дочекали и угостили ученике и професоре из ХПТШ Београд и СЕПУГС „Васил Антевски Дрен“ из Скопља. У току петодневног боравка у Источном Сарајеву ученици су имали прилику да осјете како изгледа живот на граници у

градовима који се опорављају од ратних рана, да чују јавно говорење логораша на тему „Логораша причају“, да посјете Принципов парк, Стару православну цркву на Башчаршији, цркву Светог Анте Падованског, Гази Хусревбегову џамију, Вјечну ватру и да се прошетају и поједу ћевапе на Башчаршији. Дискутовали су о предрасудама и стереотипима које имамо према земљама бивше Југославије и предлагали рјешења за што квалитетнији и толерантнији живот у земљи и окружењу.

У новембру смо посјетили Скопље, град у којем се, као и у Босни и Херцеговини сударају Исток и Запад и његове становнике који живе у мултикултуралној средини. Поред активног учешћа у радионицама, ученици су имали прилику да удахну дух Скопља, да доживе његове становнике и културу, али и да посјете Музеј илузија, Музеј Марије Терезе, вјерске објекте и да представници сваке од школа засаде по дрвце које ће нас подсјећати на мостове пријатељства које смо учешћем у овом пројекту изградиле.

Децембар смо провели у Београду и разговарали о ксенофобији, представили своје документарне филмове, учествовали на заједничком базару гдје смо представили своју земљу и традицију. Свака школа у Београд је донијела дух оног најљепшег и препознатљивог из своје земље кроз храну,

предмете и занимљиво приповиједање о њима. Након радионица не тему ксенофобије ученици су имали прилику да јавно дискутују и да кажу шта мисле и какав став заузимају према поменутој проблематици.

Знаменитости Београда упознали смо из прве руке, осјетили смо његову прошлост и садашњост, прошетали његовим улицама слушајући о бомбардовању, Косанчићевом венцу, Вечној ватри, Сајмишту, хотелу „Москва“, Кнез Михаиловој.

Дух новог и старог Београда сликовито нам је оживљен кроз приче нашег домаћина и водича, професора Витомира Станковића. Четвртог дана дружења наше радионице посетио је министар спорта и омладине Србије и некадашњи најбољи ватерполиста свијета, репрезентативац Србије Вања Удовичић који је са члановима делегације, у којој се налазио и прослављени рукометаш Предраг Перуничкић, са ученицима разговарао о важности образовања, спорта, толеранције и похвалио намјере ученика и професора да мијењају свијет у којем живимо чинећи га културолошки и образовно богатијим.

На крају дружења и Београд је добио своје биљке пријатељства да стоје у просторијама Школе и подсјећају на вријеме које смо провели скупа и успомене којима смо се повезали.

Радионице које су извођене током цијелог пројекта ученици су оцијенили кориснима и изразили жељу да оваквих и сличних пројеката и радионица буде што више. Овакав начин рада, изабрану тематику и могућност слободе изражавања властитог мишљења ученици су оцијенили највишом оцјеном.

„Осећам се добро, богато и сврсисходно, јер смо - осим што смо урадили добру ствар, у шта сам сигурна - такође порасли као особе, и отворили нове перспективе делотворности школских установа у креирању бољег окружења за живот свих нас, а то је прича која тек треба да се исприча. На нама је да наши напори не остану само усамљени покушаји у мору летаргије.

Зато, радосно остајемо пријатељи и чувамо наше мостове, спремни да их саградимо још и да се постојећим радо враћамо.“, ријечи су Весне Јевтић, професорице из Београда која је уједно и координатор овог пројекта.

„Главни циљ пројекта је подстицање интеракције, тј. изградња мостова између различитих заједница, што је услов за боље разумијевање и међусобно прихватање.

Мислим да смо успјели да смо са свим радним активностима које смо имали помогли младима да надиђу предрасуде, да се упознају и утичу на заједничку будућност“, рекла је Биљана Палчевска, професорица из Скопља.

Рената Тешић, психолог у Средњој школи „28. јуни“ нагласила је да смо кроз овај пројекат размијенили мишљења и боље упознали једни друге. „Љепота овог пројекта лежи у чињеници да смо кроз сарадњу схватили да смо ми те особе које граде будућност. Кроз овај пројекат смо били у прилици да чујемо различита мишљења и да се упознамо са Београдом, Скопљем и Источним Сарајевом али и да слушамо о ранама Србије, Македоније и Босне и Херцеговине. И

професори и ученици кроз овај пројекат су научили много и стекли нека нова познанства и пријатељства која ћемо заједно његовати.“

„Петнаест дана које смо провели у три државе бивше Југославије обогатили су нас у сваком смислу те ријечи. Видјели смо Београд и Скопље у другачијем свјетлу. Доста тога смо чули о историји али и тренутним проблемима са којима се суочавају њихови становници. Такође, имали смо прилику да разговарамо о нашим ранама, али и да представимо нашу културу и традицију као и да се упознамо културама наших партнера у пројекту“, рекла је библиотекарка Данијела Мандић.

За крај, своје утиске са нама су подијелили и ученици наше школе. Жељко Максимовић је био у Београду, он из тог угла може да каже да му је било част и задовољство учествовати у оваквом пројекту, те да је упознао много пријатеља и учврстио мишљења о неким ствари, истакао је и да млади из оваквих искустава имају шта и да науче.

BUILDING BRIDGES FOR BALKANS

„Искуство непроцјењиво и вриједно сваког труда. Упознавање других људи, њихових обичаја и култура је нешто предивно“, истакао је Дејан Вукајловић, који је имао прилику да новембру пет дана борави у Скопљу.

ЈЕДАН СЛАТКИШ-ЈЕДНО ДИЈЕТЕ

Празници су вријеме даривања, вријеме када треба да пружимо руку другима, да у доброј вољи помогнемо колико можемо.

Тим поводом Савјет ученика Средње школе „28. јуни“, заједно са локалним тимом Асоцијације средњошколаца у БиХ на челу са Ана Мирјаном Влачић, и у овој школској години успјешно је реализовао акцију „Један слаткиш, једно дијете“ која је спроведена у маркетима „Оногошт“, „Инекс“ и „Бест“, а у којој је учествовало четрдесет ученика Средње школе „28. јуни“.

Према ријечима професорице Марије Иконић, координатора Савјета ученика Средње школе „28. јуни“, циљ акције је, поред прикупљања пакетића за најмлађе суграђане, био и научити како паметно искористити и цијенити властито и туђе вријеме и прилагодити се радним и неочекиваним ситуацијама приликом реализације планираних активности.

Како кажу ученици, значе им похвале наших суграђана и запослених у поменутиим трговинама, а најважније од свега је то што је у свега неколико дана прикупљено 300 пакетића коју су подијељени Општини Источно Ново Сарајево, Центру за социјални рад, Дјечијој библиотеци, Одјељењу педијатрије, Удружењу родитеља пријевремено рођене дјеце „Мрвице“, балеринама Балетног студија „Art Corner“, дјечи из социјално осјетљивих породица, али и Страхињи Живковићу, ученику Основне школе „Србија“ са Пала.

Чланови Савјета ученика Средње школе „28. јуни“ и ЛТАСУБИХа захвалили су се професорици Драгани Мандрапа, која је са члановима Драмске секције организовала новогодишњу представу за малишане у Дјечијој библиотеци и Центру за социјални рад, ученику Борису Ристовићу који је у улози Дједа Мраза на Дјетињце обрадовао дјецу Младичког поља и Павловца, као и ученику Жељку Максимовићу који је, такође, обукао одијело Дједа Мраза и учинио ове празнике љепшим за наше најмлађе суграђане.

НОВОГОДИШЊА ПРЕДСТАВА

Поводом новогодишњих и божићних празника, наша школа је имала прилику да угости најмлађе.

Наиме, дјеца наших професора и особља запосленог у школи имали су прилику да се друже са нашим Деда Мразом у амфитеатру школе, те тим поводом добију пакетиће. Осмијеси и срећа на лицима најмлађих били су неизоставни.

Том приликом, ученици четвртог разреда заједно са професорицом српског језика Драганом Мандрапа, уљепшали су ово дружење организовавши представу погодну за њихов узраст. Забавили су се се и млађи и старији, позитивна енергија владала је просторијом.

Професорица Драгана Мандрапа је за свако дијете написала пригодну пјесмицу, а родитељи су били одушевљени.

Изузетно нам је драго што смо успјели да обрадујемо малишане, у складу с тим надамо се да се видимо сљедеће године, са истом позитивном енергијом и осмијесима на лицима, јер на млађима свијет остаје, а они су наша будућност осликана у сјају њихових очију.

Дјелић атмосфере покушали смо да вам пренесемо овим сликама.

ФОРУМ ИНОВАЦИЈА

Наши иноватори, у пратњи професора Драгана Влацића и Милеве Мировић Танић, били су гости Трећег регионалног форума иновација, предузетништва и технологије "Sarajevo Unlimited 2018" који се одржава од 5. до 7. новембра.

Тема овогодишњег Форума је "Иновација и технолошки развој компетитивних индустрија у оквиру земаља југоисточне и централне Европе".

На значај поменутог форума указује присуство великог броја страних делегата, компанија и представника државних институција, влада и министарстава задужених за развој, технологију, привреду, науку и иновације.

За наше ученике ово је била јединствена прилика да посјете изложбени сајам иновативних производа, 3D иновација и да се упознају са најновијим достигнућима из домена савремених технологија који ће им користити у будућим иноваторским активностима.

"Ученици су учествовали у радионици "The Cool Kids" коју су предводили ментори. Задатак радионице је био да предложи идеју о нечему што недостаје у аутомобилу, а да се може одмах штампати на 3D штампачу.

Подијељени у 4 групе, ученици су показали сјајан "brainstorming" и било је одличних идеја.

Након изабраних идеја приступили су моделовању, а побједнички тим је имао част и да се модел одштампа на једном од изложених 3D штампача.", рекла је професорица Милева Мирковић Танић.

Она је нагласила да је искуство које су ученици стекли на овој радионици од великог значаја, посебно ако у обзир узмемо чињеницу да су ученици за два и по сата прешли пут од идеје до реализације.

ПОСЈЕТА ВРТИЋУ

Поводом Недјеље дјетета чланови Савјета ученика ЈУ Средње школе "28. јуни" посјетили су вртиће са подручја општине Источно Ново Сарајево, са малишанима подијелили радост дружења али и воће које су, водећи се начелима здравог живота, купили од расположивог буџета.

Осим тога, чланови Савјета ученика су за наше најмлађе суграђане припремили и поклоне у виду бојанки, а заузврат су, како кажу, добили најљепше могући поклон -

дјечије осмијехе и радост заједнички проведеног времена.

Овим путем чланови Савјета ученика наше школе захваљују се особљу вртића на гостопримству, уз жељу да се сарадња настави и у годинама које долазе.

МЛАДИ У ДИГИТАЛНОМ ДОБУ

Ученици одјељења I-3, II-3, III-3 и IV-3, у пратњи професорица Милеве Мирковић Танић и Марије Иконић, имали су прилику да присуствују конференцији под називом „Млади у дигиталном добу“ која је одржана у Сарајеву.

Поменутој конференцији, коју су водили еминентни млади људи запослени у сектору информационих технологија широм Босне и Херцеговине, присуствовали су и ученици из

Мостара, Бихаћа, Тузле, Сарајева и Источног Сарајева.

Циљ конференције је био да се младим људима представе каријерне могућности које нуди свијет дигиталних технологија и да се средњошколци упуте и заинтересују за перспективна и тражена занимања. Овом приликом за десет ученика подијељени су ваучери за бесплатан курс информационих технологија, а међу њима су и два ученика из ЈУ Средње школе „28. јуни“ Страхиња Ђурић и Дамјан Мајмуновић.

Конференцију је отворио специјални представник Европске уније у Босни и Херцеговини Ларс- Гунар Вигенмарк.

МЕЂУНАРОДНА САРАДЊА

Наша школа наставља са реализацијом Програма професионалне оријентације. У сали Културног центра у понедељак 5. новембра представљен је Државни универзитет "Император Петар I" из Вороњежа из Русије.

Поред представљања програма и повољних услова студирања (Споразум Русије и Републике Српске) наши ученици и професори су имали прилику да осјете дух далеке, братске Русије преко музичког програма који су гости припремили.

БОЉЕ СПИЈЕЧИТИ НЕГО ЛИЈЕЧИТИ

У понедељак 19. новембра 2018. године у амфитеатру Школе одржана је двочасовна радионица под називом "Наркоманија или здрав живот- одлучите се за живот" за ученике првог разреда.

Ученици су заједно са реализаторима ове радионице покушали да расветле неке од највећих заблуда везаних за наркоманију. Радионица је показала да постоје многе истине и заблуде које ученици нису знали. То је сигурно доказ да су овакве превентивне активности више него

потребне. Само знањем се омладина може сачувати од утицаја негативних појава.

"Светлошћу живота, против таме дроге", порука је са којом су ученици отишли кућама богатији за нова сазнања.

Реализатори радионице били су педагог Школе Љиљана Пурковић и психијатар др Слободан Ного из Центра за ментално здравље, а уз помоћ неформалне групе родитеља чланова КУД-а "Братство" и подршку ИОМ-а.

У РАЗГОВОРУ СА ИГОРОМ

На младима свијет остаје. Босна и Херцеговина може да се похвали многобројним спортистима, који се у потпуности предају здравом начину живота. Такву неколицину примјера имамо свуда око нас, па и у нашој школи. Овај пут одлучили смо се да направимо интервју са Игорем Врачарем, учеником III разреда, струка техничар рачунарства. Игор има тек 17.година, а већ може да се похвали многобројним успјесима и похвалама.

1. Одакле потиче жеља за џудом?

Жеља за џудом потиче још од малена. Као мали, често сам гледао акционе филмове, тај адреналин и начин на који

човек може да се одупре невољи потстакано ме је да направим своје прве кораке у борилачком спорту. На сву срећу одабрао сам џудо.

2. Иза себе си имао доста успјеха, која су твоја најдража признања отпочетка каријере?

Најдража су ми свакако:

1. мјесто на Европском џудо купу у Копру (Словенија)
2. мјесто на Европском џудо купу у Ђери (Мађарска)
1. мјесто на кадетском првенству Балкана.

3. У моментима када се „ломи“ меч како успјеваш да останеш фокусиран и усресређен на свој циљ?

У појединим тренуцима меча тешко је остати фокусиран, али жеља за побједом и тренер који сваку борбу прати помно ми не допуштају да скренем мисли са свог циља, а

то је побједа. Наравно, ту су и психолошка подстицања од стране тренера пред сваки битан меч.

4. Ко ти је највећа подршка у спорту?

Највећа подршка ми је свакако породица, моји клупски другови и наравно тренер. Они су заслужни за сваки дјелић мог успјеха, како спортског, тако и животног.

5. Гдје себе видиш за 10. година?

Не волим много да размишљам унапријед. Жеља ми је да се бавим програмирањем или графичким дизајном, наравно, надам се да ћу идаље пловити водама џуда, а ко зна можда се и једног дана окушам у улози тренера.

6. Ко је твој највећи узор и зашто?

У животу баш и немам неких узора, али што се тиче спорта, узор су ми грузијски џудиста Гурам Тишивали, француски Теди

Ринер, који је уједно и десетоструки првак свијета, и неизоставни Мухамед Али.

7. Шта имаш да поручиш за млађе спортисте који сањају свјетски и европски трон?

На младим је да се труде, раде и желе, а остало ће временом само доћи. Ништа није могуће преко ноћи. Такође, желим да им поручим да не замишљају велике успјехе, а притом говоре себи: „Желио бих...“, већ да тај велики успјех постане циљ и да се охрабре говоривши: „Ја ћу...“. Све је у глави.

8. За крај, како оцјењујеш опште стање џудо-а у Босни и Херцеговини?

Џудо у БиХ је у посљедњих пар година напредовао, што ми је изузетно драго. Имамо квалитетних џудиста, али нам фали више кампова, тренинга и заједничких припрема, јер је клубовима јако тешко да „избаце“ на сцену квалитетног такмичара без квалитетног спаринг партнера.

Врачар нам је подјелио своја искуства и размишљања, нама остаје да га похвалимо и сумирамо његове успјехе, којих су пуне полице и којих ће у будућности бити још више.

Битно је напоменути и 5. мјесто на Европском купу Фолоника у Италији и 7. мјесто на Европском првенству за кадете. Врачар се такође налази и на листи од топ 20 најбољих такмичара свијета.

ИНТЕРВЈУ СА БУЈАКОМ

Давор Бујак је ученик другог разреда наше школе, заједно са својим клубом ЈЈК „Славија“ успио је да оствари своје дјечачке снове. Несумњиво је да је 2018. година за њега била брилијантна, што доказују и успјеси које је остварио током претходне године.

1. Одакле потиче жеља за бављењем овим спортом?

Током одрастања увијек сам гледао борилачке филмове и кроз њих се јавила та жеља да почнем тенирати ђиу ђицу.

2. Које си све титуле понио током бављења овим спортом?

Више пута сам био првак државе, ове године сам освојио 3.мјесто на балканском и европском првенству, налазим се на 4.мјесту на World ranking list, такође имам два пехара за најбољег такмичара са турнира.

3. Како је на тебе то емотивно утицало?

Веома сам поносан на себе јер сам на почетку године себи поставио циљ да морам освојити балканску и европску медаљу.

4. Ко ти је узор што се тиче спорта?

Узор ми је Conor McGregor.

5. Какви су твоји планови за будућност и како видиш себе?

Планови за будућност су ми да освојим свјетску медаљу и наравно да postanем првак Балкана и Европе.

6. Да ли имаш нешто да поручиш млађима који желе да крену твојим стопама?

Млађима бих поручио да се баве било којим спортом и наравно да се труде око њега јер успјех никада није дошао преко ноћи.

7. Који је твој животни мото?

8. Никада се не предај колико год тешка ситуација била.

ЗАШТО ОСТАТИ ОВДЈЕ?

У оквиру манифестације "Огледало епског стваралаштва" ученица другог разреда наше школе Ана Црњак освојила је прво мјесто на литерарном конкурс под називом "Остајемо оvdје".

Остајемо оvdје

Хеј Сунце да ли игдје гријеш јаче него оvdје?

Хеј Мјесече да ли игдје сијаш јаче него оvdје?

Покажи ми мјесечино моја путеве мог скромног дома, помози ми да не посрнем у бездан. Осмјехни ми се мјесече онако јако и силовито да продреш у моја најдубља осјећања, осмијехом ми докажи да не гријешим јер ОСТАЈЕМ ОВДЈЕ.

Ту гдје ме моји преци посадише, а својим родитељима никох, ту гдје направих прве кораке гдје се први пут осмјехнух и расплаках док учих да ходам тлом који је свет за свакога ко истински воли и љуби. Ту гдје гром најјаче удара, а Бог највише штити! Оvdје гдје кроз маглу гледам обресе и слике свега онога што сам. Ја сам ово тло и ове планине, ја сам све оно што је створило мене.

Ја сам ви, браћо моја, а ви сте ова домовина. Ми чинимо њу.

Шум вјетра ми шапуће, док са сјетом ходим овом земљом која је изродила јунаке, шапуће ми ријечи од којих ми застаје дах: „Мило моје никад не издај своје претке и своју земљу на којој су они часно и храбро

животе губили. Остај оvdје јер Сунце туђег неба не грије као ово твоје свето“.

Ходите са питањима многобројним. Зар да ми дјеца неба, оставимо ову земљу и узмемо јој душу, одузмемо јој себе браћо и сестре? Остајте оvdје и направите за себе боље сутра умјесто да трчите за њим.

Свјетлости моја обасјај ми путеве моје, обасјај и прочисти мисли моје да увидим истину и љубав, да увидим због чега остајем оvdје. Обасјај ми све оно што види сам Бог, јер кунем се да нема ништа љепше од оног што је он створио за нас браћо Срби.

Еј Сунце које гријеш најјаче, зар да допустиш да ти одемо? Кога ћеш ти онда својим зракама миловати? Кома ћеш се мило осмјехивати и уљепшавати тмурна јутра прожета страхом и стрепњом оних који нису научени за борбу. Еј Сунце моје научи их! Научи их храбром стајању уз своје ЈА и оно што су! Научи их да бране и чувају своју отаџбину под окриљем својих крила и да брину о њој као малом птићу, јер шта сам ја себи без отаџбине моје? Шта сте ви сви без куће и огњишта свога? Шта сте ви сви без онога што је створило вас? Шта је ико без своје породице и истине? Ништа! Сви смо ми ништа браћо и сестре док год издајемо себе. Мало и сићушно сјеме које позобе свака врана која наиђе. Ето то смо ми. Пробудите се. Отворите очи мили моји и спознајте да нигдје не постоји ништа јаче од свјетлости која сија са овог нашег неба. Вјерујте само ономе што сте! Потрудите се да добијете оно што волите, јер ће вас иначе присилити да волите оно што добијете.

Еј ти, застани мало и протумачи све оно што ти се дало. Застани створење које си створено за љубав и истину, научи себе да цијениш и љубиш оно што имаш. Не хитај нигдје без пријеке потребе, полако све долази на своје.

Ноћу, под окриљем таме и мрака стижу ли те сва осјећања, преплаве ли те оне емоције којима не можеш да одолиш ни у бунилу? Признај! Шапни мраку, шапни себи све што осјећаш, шапни и отвори своје њежно и крхко срце које дању кујеш у окове.

Клечећи пред Богом као сићушни човјечуљак удоми у своје мисли ријечи које ће те натјерати да цијениш и знаш. Упловите у то јато мисли, одајте им се као најслободније птице, дочекајте их раширених крила, али и склопљених капака, допустите да продру у вас, допустите да вам тијело задрхти од јачине удара тог богатства. Допустите себи понеки дрхтај и издисај, допустите да вас ослушне тама и свјетлост, допустите да вас ослушну све наднебеске силе, а прије свега допустите да ослушнете сами себе. Допустите, јер некад оно што мислите, потискујете, скривате чак и сами од себе, зар не?

Чуда се дешавају. Увијек и заувјек, лебде око нас. Допустите тим чудима да их доживите крај свог огњишта, са својом породицом док вам осмијеси красе уморна лица, под будним оком своје отаџбине. А мили Боже има ли ичег љепшег?

Заклопимо очи, помолимо се и увјеримо себе да ОСТАЈЕМО ОВДЈЕ!

Ана Црњак

ИЗ УГЛА СЕДАМНАЕСТОГОДИШЊАКИЊЕ

Сто двадесет угашених дјетињстава, сто двадесет прекинутих младости, сто двадесет недосањаних снова. Бројка која никада не оставља равнодушним. Сада замислите сто двадесеторо људи, не, сто двадесеторо дјеце, дјеце која су жељела да живе и која су прије свега имала право на живот. Најмлађе је дијете имало шеснаест мјесеци, а најстарије седамнаест година. Та дјеца су убијена. Да, добро сте прочитали. Сто двадесеторо дјеце која су убијена у протеклом рату.

Признајте и сами да вам се следила крв у жилама. Свако од нас је осјетио посљедице рата. Да ли је неко свјестан да смо о дјецу страдалој у отаџбинском рату дуго ћутали? Искрена да будем, ни ја нисам обраћала пажњу на изгубљене дјечје животе све до прошлог петка када сам, са разредом, у пратњи разреднице и библиотекарке, отишла да положим цвијеће на Споменик страдалој дјецу Српског Сарајева. На путу до Споменика сам нормално разговарала са својим другарицама, али, вјерујте, у повратку до моје школе сам ћутала као да сам изгубила способност говора. Престала сам причати и дала себи времена да

размислим о страдалницима, о емоцији коју сам понијела са овог мјеста. Осјећај који је настао оног момента када сам пришла Споменику који се налази испред Основне школе "Свети Сава" је нешто најјезивије што ми се догодило у посљедње вријеме. Не можете разумјети о чему пишем, док не одете и не видите, и не осјетите оно што сам осјетила ја када сам пришла Споменику страдалој дјечи Српског Сарајева. Када станете испред Споменика и схватите колико је дјеце страдало у отаџбинском рату, наставите да корачате потпуно друкчији, промијењени, не само са новим емоцијама и новим размишљањима већ и са новом визијом.

На Споменику су уклесани стихови пјесника Горана Врачара "Сумрак", који су посвећени тој страдалој дјечи. Изражавам најдубље поштовање свима који су се сјетили и учествовали у изградњи Споменика. Нисмо ни свјесни колико је дјеце испаштало и страдало у рату јер бројка од сто двадесеторо дјеце није коначна. Једини начин на који можемо одати поштовање жртвама рата јесте да његујемо културу сјећања, да не допустимо да се жртве забораве и да не дозволимо да се страдања поново десе.

Када год вам буде тешко, сјетите се Споменика страдалој дјечи Српског Сарајева на чијем врху се налази птица са склопљеним крилима, која никада неће полетјети. А ви и даље можете раширити своја крила и живјети слободно. Њих је могло, али вас ништа не може и не смије зауставити!

БАЛКАН У ОЧИМА НАШЕ АНЂЕЛЕ

У оквиру пројекта „Градимо мостове на Балкану“ расписан је позив за учешће на умјетничком такмичењу. Школе су позване да пошаљу своје радове умјетности, дизајна, фотографије и књижевности, те тако допринесу бољој реализацији овог пројекта. Конкурс је био отворен до 10.децембра. Конкуренција је била тешка, јер је сваки рад носио своју суштину и тежину. Ученици су себе и своје школе показали у најбољем свијетлу.

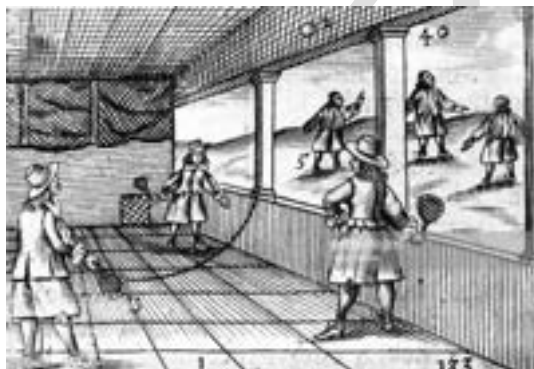
Прво мјесто заузела је Анђела Јефтовић, ученица другог разреда наше школе. Тиме смо показали да имамо капацитета, воље и жеље за учешће на разним пројектима.

БИЗАРНЕ СТВАРИ ИЗ ПРОШЛОСТИ КОЈЕ ДАНАС СМАТРАМО НОРМАЛНИМ

О бруталним казнама из средњег вијека многи још увијек причају, али када се у обзир узму закони под којима су казне спровођене, онда оне и имају смисла. Људи су одавно схватили да им је потребан систем казни којима ће се дисциплиновати непожељно понашање, а у средњем вјеку су такве казне биле ужасне. На срећу, већина ових закона и забрана више не постоје:

Играње тениса (уколико сте сиромашни)

Законом из 1495. године, дјечацама који нису били племићи било је забрањено да играју тенис, јер се сматрало да се на тај начин подстиче коцкање.

Закони су се примјењивани током цијеле године, изузев Божића, а чак и тада су смјели да се играју искључиво у затвореном простору.

Играње фудбала

Фудбал се није сматрао претјерано цивилизованом игром у то вријеме. Заправо, и није личио на фудбал какав данас познајемо - на теренима је настајао прави рат, са пуно штете, па чак и смртним

исходима. Енглески краљ Едвард II је 13. фебруара 1314. године чак издао наредбу о забрани фудбала у Лондону.

Тадашњи градоначелник Лондона рекао је да ова игра ствара велику гужву и немире у граду, са јавних фудбалских игралишта чује се велика бука, а из тога могу да произађу разна зла. Забрана фудбала укинута је 1650. године.

Умријети у парламенту

Према анкети спроведеној 2007. године, ово је један од најблесавијих закона у историји, који се, вјеровали или не, у Великој Британији и даље примјењује.

Наиме, у средњем вјеку је одлучено да свако ко умре у парламенту има право на државну сахрану. Сасвим је очигледно да је некада неко од обичних поданика у то доба искористио неку рупу у процедури да би обезбиједио ову привилегију неком ближњем, тако да је убрзо донијета одлука да је умријети у парламенту строго забрањено.

ГЕОГРАФСКЕ ЗАНИМЉИВОСТИ

Балкан – на ком ми живимо и о ком пуно знамо, није једини Балкан који постоји на свету. Да ли знате где се налази други Балкан?

Свакако да је Балкан – полуострво у Европи на ком се налазе територије Србије, Босне и Херцеговине, Хрватске, Албаније, Македоније, Црне Горе и Словеније – познатији Балкан, али ипак није једини.

Други географски појам, односно провинција под истим називом налази се на западу Туркменистана, на северу се граничи са Казахстаном и Узбекистаном, а на југу са Ираном.

На Туркменистанском Балкану живи нешто више од пола милиона становника, односно око 553.500 људи, а простире се на 139.270 километара квадратних. Главни град ове провинције је Балканабат, који се раније звао Небит Даг.

Енергетски реурси Балкана у Туркменистану су веома значајни – чак 94 одсто природног гаса ове земље потиче баш одавде, као и 12 одсто нафте која се производи у овој држави. Осим тога, чак 18 одсто струје у Туркменистану производи се на Балкану.

Туркменистански Балкан, осим по својим богатим природним ресурсима познат је и по томе што му припада највеће острво у Каспијском мору – Огурја Ада.

КО ЈЕ ПРВИ ОКИТИО ЈЕЛКУ, А КО СЛАВИО НОВУ ГОДИНУ?

Иако неки научници тврде да су Кинези први почели да је славе, ипак историја каже да су је Вавилонци обиљежавали пре 4.000 година, али ни приближно као што то данас чинимо.

Иако историја прослављања Нове године није у потпуности утврђена, сматра се да су

Вавилонци овај празник славили још прије 4.000 година.

Римљани су такође обиљежавали Нову годину, али се њихов календар мијењао са сваким новим владаром све док римски Сенат 153. године прије нове ере није “устоличио” 1. јануар за почетак Нове године. Неки научници тврде да су Нову годину први почели да је славе Кинези.

Немци су, према једном од низа тумачења, први у 16. вијеку увели обичај кићења јелке. Преци данашњих Немаца сматрали су да на јелкама живи "шумски дух", заштитник природе, па су стари ратници за новогодишњу ноћ одлазили у шуму да га умилостиве. Касније су почели да доносе јелке кућама, па је тако ово дрво ушло у у домове као симбол Нове године. Према једној од легенди, кићење је започео утемељитељ протестантизма Мартин Лутер. Лутер је шетајући кроз шуму био задивљен хиљадама звијезда које су свјетлукале кроз грање јелки.

Нова година је традиционално и вријеме окупљања – породичног, са пријатељима, на организованим прославама и то у свечаним одјелима, с посебном бригом о изгледу, украшавањем ентеријера и екстеријера.

Треба истаћи и да, иако сви народи прослављају овај празник као нови и бољи почетак, не радују му се сви истог дана, јер једни поштују лунарно (према кретању Месеца), а други соларно (према кретању Сунца) рачунање времена.

ПРОБЛЕМИ ИНТЕЛИГЕНТНИХ ЉУДИ

Ако је неко натпросечно интелигентан, то не значи да му је живот безбрижан, лакши, бољи, срећнији или испуњенији...

Интелигенција се огледа на различите начине.

Можете имати најбоље оцјене на факултету, да радите веома захтјеван посао, да будете

веома способни, али – нажалост – свакодневни проблеми с људима који нас окружују неизбјегни су.

Ако сте јако интелигентни, онда ће вам ове ситуације сигурно бити познате.

Безвезно чаврљање вам је јако досадно

Ужасно вам је напорно да разговарате о времену или плановима за викенд? Наиме, ваш мозак тежи ка озбиљним стварима, а не разговору о томе хоће ли сутра падати киша или не. Радије разговарате о уметности, науци, најновијим трендовима или неким својим идејама.

Превише размишљате

За неки проблем не видите само једно решење. За неки пројекат немате само једну идеју.

Стога је сасвим нормално да вам је понекад потребно више времена од других да донесете неку одлуку.

Брзо почнете да се досађујете

Стално вас треба терати на нешто. Посебно кад је реч о послу. Једноличан, досадан посао за вас не долази у обзир.

Тешко се заљубљујете

Опрезнији сте од других, о свему добро промишљате и врло сте независни. Због тога вам је јако тешко да се заљубите. Онај ко зароби ваши срце, мора бити изнадпросечно способан.

БАЈКА КОЈА КРИЈЕ ЛЕКЦИЈУ ИЗ ПСИХОЛОГИЈЕ

Ова бајка може да нас научи много о неким деловима себе које мрзимо. Психолошки клише је да морамо да научимо да волимо себе, чак и оне делове нас који су за јавну осуду. Ипак, један стручњак указује на важну лекцију која је већ вековима ту.

Џош Грејсел, психолог и аутор стручног портала "Psihology today", напомиње да рад на себи није толико тежак колико сви о њему причају. Овога пута он је покушао да објасни прихватање себе на примеру једне од најлепших бајки нашег детињства "Лепотица и звер".

Ова француска бајка настала је давне 1740. године, а до данас ова прича је објављена у неколико варијација. Најкраће речено, прелијепа дјевојка добровољно пристаје да буде заточена од стране окрутне звјери како би спасила свог оца. Звјер изгледа језиво и лепотица га избегава, плаши га се и покушава да побегне. Сваке ноћи, Звјер пита Лепотицу да се уда за њега, и сваке ноћи она га поново одбија. Како Џош каже, читаоци знају да је Звјер нешто што лепотица мора да научи да воли без наговарања и додатних информација. Лепотица мора да научи да види лепоту у

Звјери. У почетку постоје само сићушни наговештаји који наводе Лепотицу да размисли о томе да Звер можда и није толико страшна. Навијамо да схвати оно што сви знамо: Мора научити да воли ову звер.

Пређимо на ствар. Она се временом заљубљује у Звер и долази до судбоносног пољупца након којег се он претвара у прелепог принца. Једна од најлепших верзија ове приче истиче да га је Лепотица толико заволела да је угледавши принца повикала "Где је моја звер?! Вратите ми моју звер".

Сада, помислите на неки део себе и свог живота који вам се не допада, који не можете да прихватите и желите да промените. Нешто о чему само негативно размишљате. Постоје одређене ствари у животу које вас заробљавају и временом почињете да их мрзите, толико, да од свега покушавате да побегнете. Ова бајка крије универзалну истину све ове векове и вероватно је то разлог њеног опстанка. Према њој морате научити да волите и ствари које код себе тренутно мрзите.

ОСКАР 2018

Оскар као једна од највећих остварења сваког глумца одржан је у фебруару. Јубиларни 90. Оскар за најбољи филм додјељен је „Облик воде“. Овај филм понио је ласкаву титулу најбољег филма 2018. године.

Редитељ овог филма је Guillermo del Toro.

У главним улогама су: Сели Хевинкс, Октавија Спенсер и Мајкл Шенон.

Жанр: драма, фантазија, авантура.

Добитник награде Оскар је у 4 категорије:

- ✓ Најбољи филм
- ✓ Најбољи редатељ

- ✓ Најбоља сценографија
- ✓ Најбоља оригинална гласба.

САДРЖАЈ ФИЛМА:

Филм представља причу о љубави нијеме жене и необичног створења. Сели Хевинкс тумачи лик жене запослене у владином лабораторију максималне сигурности, која жуди с неким створити однос. Но, то се све промијени када открије да се у лабораторију чува необично биће, које има невјеројатне људске карактеристике.

Њих двоје створе необичну повезаност, унаточ противљењу немилосрдних чувара. Ова дивна, романтична и чудновата фантазија је нешто потпуно другачије од свега што сте имали прилике гледати до сада у кинима.

ИВО АНДРИЋ

Иво Андрић (Долац, код Травника, 9. октобар 1892 — Београд, 13. март 1975) био је српски и југословенски књижевник и дипломата Краљевине Југославије.[а] Године 1961. добио је Нобелову награду за књижевност „за епску снагу којом је обликовао теме и приказао судбине људи током историје своје земље“.[5] Као гимназијалац, Андрић је био припадник напредног револуционарног покрета против Аустроугарске власти Млада Босна и страствени борац за ослобођење јужнословенских народа од Аустроугарске монархије. У аустријском Грацу је дипломирао и докторирао, а време између два светска рата провео је у служби у конзулатима и посланствима Краљевине Југославије у Риму, Букурешту, Грацу, Паризу, Мадриду, Бриселу, Женеви и Берлину.[6] Био је члан Српске академије наука и уметности у коју је примљен 1926. године. Његова најпознатија дела су поред романа На Дрини ћуприја и Травничка хроника, Проклета авлија, Госпођица и Јелена, жена које нема. У својим делима се углавном бавио описивањем живота у Босни за време османске власти. У Београду је основана Задужбина Иве Андрића, прва и најважнија одредба пишчеве опорукe била је да се његова заоставштина сачува као целина и да се, као легат односно, задужбина, намени за опште културне и хуманитарне потребе. На основу пишчеве тестаментарне воље, сваке године додељује се Андрићева награда за причу или збирку прича написану на српском језику.

❖ *“Човјека ћете најбоље упознати ако га посматрате како се понаша кад се нешто дели бесплатно.”*

❖ *“Болест је сиротињска судбина, али и богаташка казна.”*

❖ *“Цијелог вјека се лијечимо од несретног дјетињства.”*

❖ *“Да је шутња снага, а говорење слабост, види се по томе што старци и деца воле да причају.”*

❖ *“Ко чини добро, од њега се још више добра очекује.”*

❖ *“Ко је дуга вјека, тај нациви све, па и своје заслуге.”*

❖ *“Љепша душа дубље јеца.”*

❖ *“Живот нам враћа само оно што ми другима дајемо.”*

❖ *“Животна снага једног човјека мери се, поред осталог, и његовом способношћу заборављања.”*